

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Pavla Horňáka v právní věci žalobce: **por. Mgr. K. K.**, zast. JUDr. Evou Kabelkovou, advokátkou, se sídlem Kamenická 1, Plzeň, proti žalovanému: **Policejní prezident**, Strojnická 27, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 28. 8. 2008 čj. PPR-15411-4/ČJ-2008-99KP

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí policejního prezidenta. Tímto rozhodnutím policejní prezident k odvolání žalobce změnil rozhodnutí ředitele Policie České republiky, Správy hlavního města Prahy, ze dne 20. 12. 2006, č. 8520/2006. Rozhodnutím prvního stupně ve spojení s rozhodnutím policejního prezidenta byl žalobce dnem 1. 1. 2007 ustanoven na služební místo komisař a jmenován do služební hodnosti komisař se stanovením služebního poměru na dobu neurčitou, dále byl zařazen do 7. tarifní třídy, byla mu započtena doba praxe v rozsahu 23 let a 244 dnů, byl zařazen do 8. tarifního stupně, byl mu určen základní tarif zvýšený o 10 %, tj. 31 770 Kč, určen zvláštní příplatek ve výši 5 000 Kč a přiznán osobní příplatek ve výši 1 500 Kč. Celkem tedy služební příjem činí 38 270 Kč. Dále bylo stanoveno, že žalobci náleží hodnostní označení poručík.

V žalobě žalobce napadá své zařazení do 7. tarifní třídy. K tomu uvádí tyto důvody: Jeho skutečná pracovní náplň jako pyrotechnického experta neodpovídá stávajícímu písemnému popisu služebního místa, jím reálně vykonávané činnosti spadají do 8. tarifní

třídy. Podle názoru žalobce je třeba při hodnocení jeho činnosti vycházet z toho, jakou činnost skutečně vykonává, nikoli z toho, jakým způsobem je jeho činnost formálně charakterizována v popisu služebního místa. Po žalobci je požadován samostatný výkon vysoce specializovaných odborných kriminalisticko-technických a znaleckých činností a komplexní zabezpečování vysoce specializované pyrotechnické činnosti v oblasti pyrotechnické ochrany, např. nástražných výbušných systémů nejen soudobých, ale i historických. Např. je podle žalobce notoricky známo, že v případě objevu bomby ze druhé světové války provádí její likvidaci pyrotechnik odboru kriminalistické techniky a expertíz (OKTE), v němž žalobce působí, nikoli pyrotechnici policejního prezidia. K tomu žalobce podotýká, že likvidace historických nástražných systémů je mnohem komplikovanější a rizikovější než likvidace systémů moderních. Žalobce dále poukazuje na to, že ve vzorové náplni práce pyrotechniků OKTE jsou zařazeny činnosti spadající do 8. tarifní třídy, konkrétně se jedná o zpracovávání znaleckých posudků včetně komplexních a odborných vyjádření, samostatné zajišťování vysoce specializovaných činností jako delaborace munice, výbušnin, výbušných a pyrotechnických předmětů, detonační a jiné zkoušky pro potřeby znaleckého zkoumání, samostatný výkon vysoce specializované odborné kriminalisticko-technické činnosti při zajištění stop na místě činu (např. výbuch), včetně ohledání místa činu a zpracování dokumentace. Do 7. tarifní třídy jsou zařazováni běžní pyrotechnici působící u zásahových jednotek, kteří se vůbec nezabývají expertizní činností, ale jen základní pyrotechnickou činností, tedy tzv. průlomovou pyrotechnikou zásahů proti nebezpečným pachatelům. Ve vztahu k těmto pyrotechnikům pak pyrotechnici OKTE působí jako školitelé a zkušební komisaři a vytvářejí metodiku výuky a výcviku. Žalobce dále uvádí, že v roce 2007 a 2008 likvidoval v každém roce ve dvou případech letecké bomby z doby druhé světové války a paralelně se zabývá pracemi s leteckými pumami v trhací jámě ve vojenském prostoru v Boleticích, kde se nalezené letecké pumy výbuchem ničí. Tato činnost je prováděna pravidelně každoročně od května do října cca jedenkrát za dva měsíce. Dále konstatuje, že plní stejné úkoly jako před 1. 1. 2007, přičemž před tímto datem byl zařazen podle předchozí právní úpravy do 11. platové třídy. Někteří pyrotechnici, kteří dříve byly zařazeni rovněž do 11. třídy, pak od 1. 1. 2007, aniž by se změnila náplň jejich činnosti, byli zařazeni do 8. tarifní třídy.

Žalobce proto navrhuje zrušení rozhodnutí policejního prezidenta a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení a uložení povinnosti žalovanému zaplatit náhradu nákladů řízení.

Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaný uvádí, že se v odvolacím řízení podrobně zabýval všemi námitkami vznesenými žalobcem i všemi podklady. Dále konstatuje, že podle popisu činnosti odpovídá dřívější 11. platové třídě současná 7. tarifní třída. V ostatním žalovaný odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Žalovaný navrhuje z uvedených důvodů zamítnutí žaloby.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce opakuje část své argumentace pojaté v žalobě a dále uvádí, že je na místě (a žalovaný tak měl učinit) provést také srovnání náplně dřívější 11. platové třídy se současnou 8. tarifní třídou.

Při jednání před soudem konaném dne 9. 9. 2010 setrvali oba účastníci řízení na svých stanoviscích. Žalobce zdůraznil, že vykonává náročnější činnost, než je činnost zařazená do 7. tarifní třídy, např. zneškodňování letecké munice z 2. světové války. Uvádí, že jeho činnost je i po 1. 1. 2007 stejná a žalovaný se pouze snaží označit jím vykonávanou činnost jiným způsobem, aby byla podřaditelná pod 7. tarifní třídu. Zdůraznil pak, že i v jeho kompetenci je likvidace nástražných výbušných systémů, a to v případě nebezpečí z prodlení. Musí tedy být schopen a odborně vybaven k tomu, aby mohl okamžitě zasáhnout.

Žalovaný mj. předložil expertizy zpracované žalobcem v letech 2007 až 2008 a statistiku pyrotechnické činnosti u Policie ČR v letech 2007 až 2008. Z těchto předložených listin pak podle názoru žalovaného vyplývá rozdíl mezi činnostmi žalobce v 7. tarifní třídě a činnostmi pyrotechnického odboru policejního prezidia, jehož příslušníci jsou zařazeni v 8. tarifní třídě.

Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro posouzení věci:

Rozhodnutím ředitele Policie ČR, správy hlavního města Prahy, ve věcech služebního poměru ze dne 20. 12. 2006, č. 8520/2006, byl žalobce (mimo jiné) zařazen do 7. tarifní třídy. K tomu služební funkcionář v odůvodnění uvedl, že zařazení do tarifní třídy odpovídá zařazení služebního místa podle charakteristik tarifních tříd příslušníků bezpečnostních sborů uvedených v příloze k zákonu č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Z popisu služebního místa pak vyplývá, že žalobce je dle katalogu prací zařazen na služebním místě 2.3.12.7.3 (výkon složitých expertíz z oboru kriminalistické pyrotechniky se samostatnou volbou technických postupů).

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž požadoval s ohledem na skutečně vykonávané činnosti zařazení do 8. tarifní třídy.

Policejní prezident svým rozhodnutím ze dne 16. 5. 2007, č. 503, rozhodnutí prvního stupně změnil. Změna se však nedotkla zařazení žalobce do 7. tarifní třídy. V odůvodnění svého rozhodnutí policejní prezident k odvolací námitce konstatoval, že rozhodující je porovnání popisu pracovního místa (pracovní náplně) žalobce s platným katalogem činností v bezpečnostních sborech. Na základě tohoto porovnání policejní prezident uvážil, že žádná ze stanovených činností nepřesahuje rámec činností stanovených pro 7. tarifní třídu a že zařazení služebního místa žalobce je v souladu s organizačním řádem Policie ČR, správy hlavního města Prahy, platnou systemizací služebních míst, popisem služebního místa (pracovní náplně) a s charakteristikou tarifní třídy i katalogem činností v bezpečnostních sborech. V souladu s těmito materiály bylo služební místo žalobce zařazeno do 7. tarifní třídy.

Rozhodnutím ze dne 2. 6. 2008, č. 475/2008, ministr vnitra v přezkumném řízení zrušil citované rozhodnutí policejního prezidenta o odvolání a věc vrátil policejnímu prezidentovi k novému projednání a rozhodnutí. Ministr uvedl, že rozhodnutí policejního prezidenta nebylo vydáno v souladu s právními předpisy a že zřejmě existuje rozpor mezi požadavky kladenými na policistu při každodenní služební činnosti a mezi písemně zpracovanou pracovní náplní. Není rovněž znám způsob stanovení rozlišovací hranice mezi složitými a nejsložitějšími expertizami v oboru kriminalistické pyrotechniky. V úvahu je třeba vzít i vzorovou náplň práce pyrotechniků OKTE. V novém řízení rovněž bude třeba posoudit všechny argumenty policisty.

V žalobou napadeném rozhodnutí setrval policejní prezident na zařazení žalobce do 7. tarifní třídy. V odůvodnění k tomu uvedl, že ze spisu vyplývá, že k 31. 12. 2006 byl žalobce zařazen v 2. oddělení odboru kriminalistické techniky a expertiz služby kriminální policie a vyšetřování Policie ČR, správy hlavního města Prahy, a v souladu s nařízením vlády č. 469/2002 Sb. byl zařazen do 11. platové třídy s tím, že nejnáročnější vykonávanou činností byl výkon specializovaných odborných kriminalistickotechnických a expertizních činností v oboru daktyloskopie, balistiky, mechanoskopie apod. v útvarech s územně vymezenou působností vyššího stupně (kriminalistický expert). Od 1. 1. 2007 byl žalobce ustanoven na služební místo, na němž je nejnáročnější činností výkon složitých expertiz z oboru kriminalistické pyrotechniky se samostatnou volbou postupů. Tato činnost spadá do 7. tarifní třídy (nařízení vlády č. 104/2005 Sb.). Dále policejní prezident popsal systemizaci služebních míst na oddělení, kam je žalobce zařazen, a dále uvedl, že pro posouzení odvolání považoval za právně relevantní porovnání popisu pracovního místa (pracovní náplně) žalobce s platným katalogem činností v bezpečnostních sborech. V dalším textu odůvodnění rozhodnutí pak policejní prezident podrobil detailnímu srovnání obsah pracovní náplně písemně stanovené žalobci s katalogem činností v bezpečnostních sborech. Dále se policejní prezident zabýval podklady předloženými žalobcem, a to znaleckým posudkem doc. Ing. J. Ch., CSc. a odborným vyjádřením Ing. J. P.. Uvedl, že tyto podklady jsou zavádějící a obsahují nepřesnosti, což je dáno např. tím, že závazný pokyn policejního prezidenta č. 100/2001, jímž tyto podklady argumentují, neřeší „kvalifikační úroveň“ kriminalistického experta ani pyrotechnika, jak tyto podklady dovozují, ale definuje činnosti kriminalistického technika na místě činu. Nelze rovněž srovnávat pojem „znalec“ podle zákona č. 36/1967 Sb. a „expert“ – pracovník znaleckého pracoviště, které je zapsáno v seznamu znaleckých ústavů, k čemuž policejní prezident odkazuje na další jím vydané závazné pokyny, jejichž relevantní obsah detailně analyzuje. Policejní prezident uzavírá, že z jím podané analýzy plyne, že policisté zařazení na správách krajů nemají podle interních aktů řízení oprávnění manipulovat s podezřelými předměty a nástražnými výbušnými systémy, nemohou je tedy odborně pyrotechnicky zkoumat, neboť k tomu nemají osvědčení vydávané na základě interního předpisu. Podle policejního prezidenta jsou do 8. tarifní třídy zařazení policisté pyrotechnického odboru Policejního prezidia ČR a ti pyrotechnici krajských správ, kteří vykonávají kromě pyrotechniky expertní činnosti i v jiném odvětví (např. balistika, mechanoskopie, elektrotechnika).

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

V projednávané věci byla spornou jediná otázka, a to otázka, zda byl žalobce zařazen do 7. tarifní třídy v souladu s právními předpisy.

Zdejší soud si je vědom toho, že v řízení pod sp. zn. 10 Ca 246/2008 byl řešen podobný případ, týkající se policisty zařazeného na podobném služebním místě, jako je zařazen žalobce. V tomto řízení Městský soud v Praze žalobě vyhověl, napadené rozhodnutí policejního prezidenta zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení s tím, že se má zabývat faktickou každodenní služební činností žalobce a podle jejího obsahu znovu posoudit zařazení žalobce do příslušné tarifní třídy.

V nyní projednávaném případě Městský soud v Praze tento závěr nezaujal a vycházel přitom mj. z následně vydaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2010 čj.

4 Ads 97/2009-380. V tomto rozsudku se Nejvyšší správní soud přiklonil k tomu, že zařazení do tarifní třídy má být posuzováno s ohledem na popis pracovní činnosti spjatý s konkrétním služebním místem. Činnost vyžadovaná od žalobce nad rámec tohoto popisu pak nemůže být důvodem pro zařazení do vyšší tarifní třídy. Nejvyšší správní soud rovněž uvedl, že podle § 116 odst. 1 věty první zákona o služebním poměru *pro služební místo příslušníka se stanoví tarifní třída podle nejnáročnější činnosti, jejíž výkon se na služebním místě vyžaduje*. Přesto však nemůže podle názoru NSS být důvodem pro zařazení do vyšší tarifní třídy činnost vyžadovaná po příslušníkovi jen výjimečně a nárazově, tj. nikoli pravidelně.

V daném případě je k posouzení otázka rozdílu mezi 7. tarifní třídou a 8. tarifní třídou. Podle přílohy č. 1 k služebnímu zákonu jsou činnosti spadající do 7. tarifní třídy vymezeny jako „systémové činnosti, kde je předmětem služební agenda bezpečnostních sborů nebo obor služby organizačních složek bezpečnostních sborů s celostátní působností. Systémové specializované činnosti v oborech služby organizačních složek s územní působností s rozsáhlým vnitřním členěním a s četnými vazbami na další služební obory a zasahujících do mnoha věcných a právních oblastí. S výkonem služebních úkolů je spojena značná psychická námaha vyplývající z velké složitosti kognitivních procesů a vyššího stupně abstraktního myšlení, představivosti, generalizace a z nutnosti rozhodování podle různých kritérií (dále jen „značná psychická námaha“).“

Naproti tomu 8. tarifní třída je charakterizována jako „činnosti s nespecifikovanými vstupy, způsoby řešení a velmi rámcově vymezenými výstupy s velmi širokými vazbami na další procesy v oborech služby bezpečnostních sborů s celostátní působností nebo v oborech služby s územně vymezenou působností s rozsáhlým vnitřním členěním na specializované obory služby a s četnými vazbami na další obory služby a zasahující do mnoha věcných a právních oblastí nebo se zvláště obtížnými podmínkami pro plnění úkolů celospolečenského významu včetně koordinace a sjednocování postupu organizačních složek bezpečnostních sborů s územně vymezenou působností při výkonu daného oboru služby. Systémové činnosti ve specializovaných oborech služby nebo ve služebních agendách bezpečnostních sborů zasahujících do různých věcných a právních oblastí nebo jinak věcně a organizačně složitých služebních agendách se zásadními vazbami na další obory služby.“ I zde je s výkonem služby spojena značná psychická námaha.

Rozdílný je rovněž požadavek vzdělání, když v 7. tarifní třídě je vyžadováno vyšší odborné vzdělání nebo vysokoškolské v bakalářském studijním programu, zatímco v 8. tarifní třídě je vyžadováno výhradně vysokoškolské v bakalářském studijním programu.

Konkrétní vymezení jednotlivých činností je pak provedeno nařízením vlády č. 104/2005 Sb., kterým se stanoví katalog činností v bezpečnostních sborech (dále jen katalog činností). Tento katalog odlišuje specifické činnosti u Policie ČR uvedené v části 1 a ostatní činnosti uvedené v části 2. Mezi činnostmi zařazenými v obou těchto částech je mezi 7. tarifní třídou a 8. tarifní třídou zpravidla ten rozdíl, že v 7. třídě jsou zařazeny činnosti označené jako „složitě“, naproti v 8. třídě jsou činnosti označené jako „nejsložitější“ s tím, že jsou zpravidla spojeny s komplexním zabezpečením určitých činností ve smyslu § 2 katalogu činností. Tak je tomu např. i v případě rozdílu mezi činnostmi 2.3.12.7.3 a 2.3.12.8.3, jejichž srovnání je předmětem posouzení v tomto případě. Soud se proto zaměřil na otázku, zda žalovaný správně činnosti vykonávané žalobcem a uvedené v jeho popisu pracovní činnosti podřadil pod jednotlivé činnosti uvedené v katalogu činností a svůj postup řádně odůvodnil. V postupu žalovaného přitom soud žádná pochybení neshledal.

V daném případě žalobce tvrdil, že činnost jím vykonávanou je možno podřadit pod pojem „komplexní zabezpečování vysoce specializované pyrotechnické činnosti v oblasti pyrotechnické ochrany, např. nástražných výbušných systémů“ (položka 1.3.8.8 katalogu

činností). Žalobce pak dovozuje, že za nástražné výbušné systémy by měly být považovány nejen soudobé systémy, ale také letecké bomby z období 2. světové války. S takto formulovaným tvrzením se ovšem ztotožnit nelze. Pojem nástražného výbušného systému byl žalovaným vymezen v závazném pokynu policejního prezidenta ze dne 16. 4. 2003 jako „výbušná nebo zápalná látka nebo pyrotechnický prostředek a iniciační prvek, který je schopen vyvolat za určitých užívatelem nebo výrobcem předem stanovených podmínek, výbuchový účinek nebo ložisko požáru; nástražný výbušný systém bývá zpravidla ukryt v obalu nebo má takovou vnější formu, která skrývá jeho pravý účel; za nástražný výbušný systém se považuje i atrapa nástražného výbušného systému, kdy jeden nebo více předmětů jsou sestaveny tak, že budí dojem nástražného výbušného systému; atrapa neobsahuje výbušné látky a nemůže vyvolat účinky nástražného výbušného systému“. Uvedená definice tedy na letecké bomby z období 2. světové války nedopadá. Pokud pak žalovaný při vymezení pojmu „nástražný výbušný systém“ vycházel z takto provedené definice, soud v tom neshledává žádné pochybení, neboť se jedná o postup transparentní, řádně odůvodněný a nevybočující z mezí správního uvážení. Kromě toho je nutno zdůraznit, že podle tohoto vymezení jde o komplexní zabezpečování uvedených činností, přičemž žalobce netvrdil, že by tuto činnost komplexně zabezpečoval ve smyslu tohoto pojmu, jak je užíván v § 2 katalogu činností.

Žalovaný vycházel z toho, že nejnáročnější činností vyžadovanou na služební místě, na němž je zařazen žalobce je „výkon složitých expertíz z oboru kriminalistické pyrotechniky se samostatnou volbou technických postupů“ (položka 2.3.12.7.3 katalogu činností). Žalobce naproti tomu zastává názor, že nejnáročnější jím vykonávanou činností je „provádění nejsložitějších expertíz z oboru kriminalistické pyrotechniky“ (položka 2.3.12.8.3 katalogu činností). Žalovaný k tomu argumentoval tak, že za nejsložitější expertizy je nutno považovat jen zkoumání nástražných výbušných systémů, které je prováděno výhradně příslušníky zařazenými u policejního prezidia. S tímto názorem se soud plně ztotožňuje.

Z přílohy č. 1 k již citovanému závaznému pokynu policejního prezidenta ze dne 16. 4. 2003 pak vyplývá, že pokud jde o kriminalistickou pyrotechnickou expertizu, je v písmenu n) přílohy tohoto pokynu uveden u jednotlivých druhů pyrotechnických zkoumání ve vztahu k jednotlivým policejním složkám rozsah oprávnění k takovému zkoumání. Z něj pak vyplývá, že pokud jde o zkoumání nástražných výbušných systémů, přísluší jejich zkoumání toliko pyrotechnickému odboru policejního prezidia a nikoli policistům zařazeným u OKTE v jednotlivých krajích. Tento pokyn tak považuje zkoumání nástražných výbušných systémů za nejnáročnější a nejsložitější činnost v oboru pyrotechniky, která se u policie vyskytuje. Z toho pak vychází úvaha žalovaného, že zkoumání nástražných výbušných systémů považuje za výkon nejsložitějších expertíz, jak je uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Rovněž tato úvaha odpovídá pravidlům logického uvažování a jako řádně odůvodněná nevybočuje ze zákonných mezí správního uvážení při vymezení obsahu neurčitého pojmu. (Pro úplnost soud uvádí, že z citovaného pokynu vyplývá ještě další rozdíl mezi oprávněním OKTE a pyrotechnického odboru u policejního prezidia, a sice že u činnosti „zkoumání výbušninářských parametrů výbušnin s ohledem na zjišťování jejich citlivosti k různým podnětům, zjištění brizance, výkonnost, detonační rychlosti, účinků na okolí apod. (provádění detonačních zkoušek)“ je oprávnění pyrotechniků OKTE omezeno na komerční výbušniny, zatímco pyrotechnici zařazení u policejního prezidia mohou tuto činnost vykonávat v celém rozsahu).

Žalobce přiložil k žalobě kopii svého osvědčení o způsobilosti k vykonávání znalecké činnosti vydané v roce 2002. Osvědčení je vydáno v odvětví kriminalistické pyrotechnické expertizy s omezením „v rozsahu OKTE ve smyslu písm. n) přílohy č. 1 k ZP PP č. 135/2001“. Toto osvědčení tak pouze potvrzuje shora rozvedené úvahy, tj. že žalobce je,

pokud jde o jeho oprávnění ke znalecké činnosti, částečně omezen a nemůže tedy tuto činnost vykonávat v celém rozsahu a nemůže tak vykonávat „nejsložitější“ expertizy, jak má na mysli vymezení provedené katalogem činností.

Namítá-li žalobce, že zneškodňování leteckých bomb z období 2. světové války je minimálně stejně náročné, ne-li ještě náročnější než zkoumání soudobých nástražných výbušných systémů, jedná se o žalobcův subjektivní pohled. Nelze v tomto ohledu vycházet ani z žalobcem předloženého znaleckého posudku a odborného vyjádření, neboť se zde jedná o posouzení právní otázky, jejíž zodpovězení nepřísluší znalci, ale správnímu orgánu, potažmo následně soudu. Jak již bylo předně uvedeno, závěry žalovaného v této otázce jsou v žalobou napadeném rozhodnutí řádně odůvodněny a nevybočují z mezí správního uvážení. Pokud pak žalobce namítá, že napadené rozhodnutí se s předloženým znaleckým posudkem a odborným vyjádření dostatečně nevypořádává, musí soud jednak konstatovat, že žalovaný se tímto posudkem zabýval na str. 11 napadeného rozhodnutí a jednak musí konstatovat, že se jedná o listiny, které již z povahy věci nemohou být podkladem pro rozhodnutí, neboť znalci se tu nevyjadřují k otázkám odborným, ale k otázkám právním, jejichž posouzení znalci nepřísluší. Případný dílčí nedostatek spočívající v nedostatečném odůvodnění ve vztahu k těmto listinám proto nemůže být důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

Pokud žalobce poukazuje na to, že z čl. 7 již citovaného závazného pokynu policejního prezidenta vyplývá, že i žalobce jako policista zařazený v OKTE je oprávněn (a povinen) zneškodnit nástražný výbušný systém, shledá-li na místě, že hrozí nebezpečí z prodlení (čl. 7 odst. 1 písm. c/ uvedeného pokynu), musí soud zopakovat, jak již bylo uvedeno shora, že tato skutečnost nemůže vést k tomu, aby žalobce byl zařazen do 8. tarifní třídy, neboť se jedná o činnost vykonávanou jen za výjimečných okolností a nárazově, nikoli o činnost vykonávanou žalobcem pravidelně. Dokládají to ostatně i statistiky předložené žalovaným při ústním jednání u soudu, z nichž vyplývá, že v letech 2007 a 2008 výjezdy k nástražným výbušným systémům realizovali toliko policisté zařazení v pyrotechnickém odboru policejního prezidia. Nadto tato „výjezdová“ činnost žalobce přímo v terénu spadá jednoznačně pod vymezení v položce 2.3.12.7.2 katalogu činností „zabezpečování a výkon specializované pyrotechnické činnosti při vyhledávání, manipulaci, delaboraci a zneškodňování munice, výbušnin a nástražných výbušných systémů“. Opět je pak nutno zdůraznit, že se v tomto případě se nejedná na straně žalobce o „komplexní zabezpečování“ výkonu těchto činností ve smyslu § 2 katalogu činností.

Žalobce rovněž poukazoval na to, že ač on sám je zařazen u OKTE v 7. tarifní třídě, jiní policisté zařazení v OKTE jsou zařazení v 8. tarifní třídě, ač vykonávají stejnou činnost jako žalobce, nadto žalobce jako pyrotechnik musí kromě vlastní expertizní činnosti vykonávat vlastní pyrotechnickou činnost v celé její šíři při ochraně hlavního města Prahy. I tato skutečnost je nicméně plně odůvodnitelná. Jak správně uvádí žalovaný, tito policisté (žalobcovi kolegové v OKTE), kteří jsou odborníky a znalci i v jiném oboru než je pyrotechnika, vykonávají „nejsložitější expertizy“ ve smyslu toho pojmu, jak je užíván katalogem činností, neboť v těchto jiných oborech je oprávnění k jednotlivým druhům expertizních činností vymezeno jinak a není v těchto oborech zřízen zvláštní odbor u policejního prezidia, jak je tomu právě a jen u pyrotechniky. Proto jsou jednotliví policisté zařazení v OKTE zařazení do různých tarifních tříd právě s ohledem na toto rozdílné oprávnění jednotlivých policejních složek v různých oborech, přičemž tento rozdíl se jeví ve světle toho, co bylo právě uvedeno, jak opodstatněný.

Soud v daném případě neshledal ani žádné skutečnosti nasvědčující tomu, že by při zařazení žalobce do nové tarifní třídy provedeném v souvislosti s účinností nového zákona o služebním poměru došlo k účelovému zařazení do nižší tarifní třídy, než by odpovídalo jeho pracovní náplni, a účelovému formálnímu „přejmenování“ jeho každodenních služebních

úkolů, jak tvrdí. Žalobce byl za předchozí právní úpravy zařazen v 11. tarifní třídě s tím, že nejnáročnější vykonávanou činností bylo 11.4 výkon specializovaných odborných kriminalistickotechnických a expertizních činností v oboru daktyloskopie, balistiky, mechanoskopie apod. v útvarech s územně vymezenou působností vyššího stupně nebo Hlavního velitelství Vojenské policie (kriminalistický expert). Ve 12. tarifní třídě pak byla zařazena činnost vysoce specializované odborné kriminalistickotechnické, expertizní a znalecké činnosti v útvarech policie s působností na celém území České republiky nebo na úrovni policejního prezidia nebo Hlavního velitelství Vojenské policie (expert kriminalistického ústavu). Obdobný je pak rozdíl mezi 7. tarifní třídou a 8. tarifní třídou podle současného katalogu prací, když rozdíl ve slovním popisu (již citovaném shora) je obdobný (složitá expertiza x nejsložitější expertiza). Soud rovněž shledal, že v souvislosti s přechodem na nový služební zákon nedošlo k poklesu služebního příjmu žalobce, naopak došlo k jeho nezanedbatelnému nárůstu (z 32.050 Kč ode dne 1. 1. 2006 na 38.970 Kč od 1. 1. 2007, byť soud nepřehlédl, že část tohoto nárůstu je způsobena jednak přechodem žalobce do vyššího platového stupně a jednak přiznáním zvláštního příplatku ve výši 700 Kč, který byl žalobci s účinností od 1. 2. 2007 odebrán).

Žalobce ve své žalobě navrhoval, aby soud provedl řadu důkazů (výslech několika svědků, vyžádání znaleckého posudku na služební činnost žalobce). Soud tyto důkazy neprováděl, neboť jimi žalobce jednak hodlal prokazovat faktickou činnost vykonávanou při své službě, což však není pro posouzení věci otázka rozhodná a jednak je žalobce navrhoval k posouzení právní otázky a nikoli ke zjištění skutkových okolností. V tomto ohledu je třeba konstatovat (obdobně jako výše k předloženému znaleckému posudku a odbornému vyjádření), že právní otázky přísluší řešit výhradně správnímu orgánu a soudu pak přísluší posoudit, zda správní orgán při jejich řešení postupoval správně a svůj postup řádně odůvodnil. Jak již bylo shora podrobně odůvodněno, soud v tomto případě v postupu služebních funkcionářů žádnou vadu neshledal.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Praze dne 16. září 2010

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu